

MOLNÁR MIKLÓS (1946) Sopron

MOLNÁR MIKLÓS

Szümpozion

NY. A. M. GUBANCOS GONDOLATA

Ha sikerülne ráocsúdnom
tartály és tartalom különbségére,
megnyílna előttem
a tudás tárháza,
vagy éppenséggel
aranyat is csinálhatnék,
ha kiverném a fejemből
a fehér elefántot.

Most viszont arra gondolok,
hogy régóta
nem gondolok rád.
És ettől rád gondolok.
De nem akarok
rád gondolni.
Ezért megpróbálok
nem gondolni arra,
hogy nem gondolok rád,
sem pedig a fehér elefántra –

M. C. A SIETSÉGRŐL

Sietni annyi
mint gyűlölni a világot
vagy képtelennek lenni
a szeretetére.

Aki siet
meghalni siet.

Aki meghal
halált szabadít a világra.
Ezért is bűn a sietség.

DZS. A LEGSÚLYOSABB BŰNRŐL

Megkérdeztem: mi hát a bűnöm?
Azt felelte egy hang:
„Bűn, hogy vagy –
ennél nincs súlyosabb.”

Köszöntjük a januárban 75 éves szerzőt.

LÁZADOK, TEHÁT VAGYUNK, MONDJA A. C.

Méltánytalan,
sőt valószerűtlen elképzelés,
hogy Shakespeare igazgassa
a cipészek szakszervezetét.
Régen rossz
a cipészek szakszervezetének,
ha nem vesz tudomást
Shakespeare-ről.
Shakespeare
cipészek nélkül
kapóra jön a zsarnokságnak.
A Shakespeare nélküli cipészt
magába szippantja a diktatúra.

F. N. KACAJRA FAKAD

Enyém a ház, ahol lakom,
nem lóstattam soha senki után,
az összes mestert kikacagom,
aki nem tud nevetni magán.

B. T. FÖLKEREKEDIK

Nevem: jöttment. Megyek, nincs maradásom.
Házam sincs, öböl se vár a parton.
Nappal csavargok a világban,
ha leszáll az éj, s meszes seggét a hold
föltolja az égre, fejem téglára hajtom.

E. I. A GLOBÁLIS ELEKTRONIKUS GULÁGRÓL

Itt úgy döglük meg, hogy egy ujjal sem nyúlunk magához.
Nem kell vacogni, nem kell behugyozni.
Nem kell makogni, nem kell hallgatózni.
Nem kell falnak menni, nem kell feleselni.
Nem kell tenni-venni, nem kell köpni-nyelni.
Itt úgy döglük meg, hogy egy ujjal sem nyúlunk magához.

M. S. SZERINT A POKOL

Mindennek a teteje
valamennyi
kínszenvedést a legnagyobb
csöndben kell elviselni
hogy hallani lehessen
mint híznak
a mennyben az igazak.

T. I. A SZEGEDI HALÁL KOCSMA ELŐTT

„Úriembör nem él tovább ötven évné'. Akkó' mögbíz valakit, hogy éljön helyötte tovább napidíjér'. Mikó' mög viszik kifelé a temetőbe, a Halál kocsmá előtt mögállítja a mönetöt, kiszáll a koporsóbul, oszt mögiszik egy fröccsöt. Utána, mint aki mögcselekedte, amit mögkövetöt a haza, visszamászik a koporsóba, oszt odaszól a kocsisnak: – Möhetünk tovább!”

E. M. C. IS MEGMONDJA A FRANKÓT

A nevetés
a fölény cselekedete,
az ember diadala
a világegyetem fölött,
csodálatos lelemény,
amely valós méretükre
zsugorítja a dolgokat.

SZ. I. A SÚLYOSABB FÖLADATRÓL

Megmenteni
a népek legnagyobb kincseit
alkotmányt szabadságot nemzetiséget
kivált oly tenger sok baj között
mint amilyenből a magyar
soha nem tudott kibontakozni
talán súlyosabb föladat
mint pénzt szerezni
teóriákat gyártani
szótárakat irkafirkálni
versecskéket faragni
komédiákkal ellátni az emberi nemet
vagy valami fényes ünnep alkalmával
elegánsan ügyeskedni
a szépnem körül fecsegni
kecsesen eljárni a keringőt
és nagy lovagiasságot mutatni
a francia négyes izzadalmaiban

B. S. KIRUKKOL A VÉGSÓVAL

„az agy
kihagy
és nem tudod
ki vagy
nincs már
humor
csak tumor”

A szümpozionra meghívottak névbetűinek föloldása: Ny. A. M.: Nyikolaj Alekszandrovics Melnyikov; M. C.: Matei Călinescu; Dzs.: Dzsunaid; A. C.: Albert Camus; F. N.: Friedrich Nietzsche; B. T.: Baba Tahir; E. I.: Eörsi István; M. S.: Marin Sorescu; T. I.: Tömörkény István; E. M. C.: Emil M. Cioran; Sz. I.: Széchenyi István; B. S.: Bogdánfi Sándor.